

Jiří Kovanda Katalog / Der Katalog

Velká galerie (vlevo) / Grosse Galerie (links)

13. 1. – 3. 4. 2011

Kurátor / Kurator: Marcel Fišer

Vernisáž 12. ledna, 17.00

2. března, 17.00, přednáška autora o vlastní práci (spolu s vernisáží výstavy R. Štipla v Malé galerii)

Bez názvu / ohne Titel, 19. 11. 1976, Praha, Václavské náměstí / Prag, Wenzelsplatz

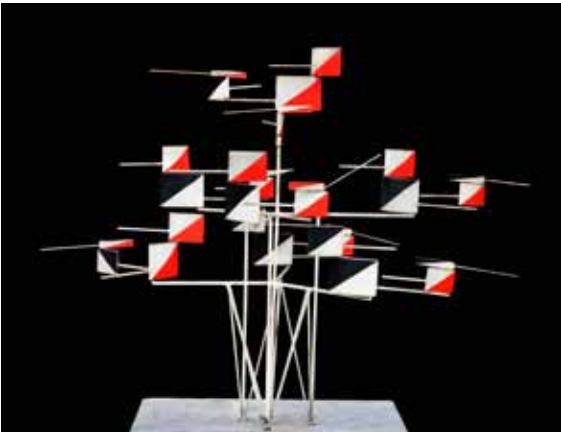
Jiří Novák V pohybu / In der Bewegung

Velká galerie (vpravo) / Grosse Galerie (rechts)

3. 2. – 3. 4. 2011

Kurátorka / Kuratorin: Daniela Kramerová

Vernisáž: 2. února, 17.00

Studie k mobilu pro Filmové studio Barrandov v Praze, konec 70. let / Studie zur Mobile Plastik für das Filmstudio Barrandov in Prag, Ende der 70er Jahre

Josef Váchal Šumava umírající a romantická / Böhmerwald sterbend und romantisch, 1931

Opus magnum

13. 1. – 10. 4. 2011

Kurátorka / Kuratorin: Hana Klínková, PNP Praha

Vernisáž: 12. ledna, 17.00

Přednášky: 9. března, 17.00, Hana Klínková; J. V. a Šumava

16. března, Vladimír Just, 17.00, J. V. jako průkopník environmentalistického myšlení

Oka slatí Neuhütten / Mooraugen in Neuhütten, 1931, barevný dřevoryt / farbiges Holzschnitt, 49 x 65 cm, z knihy Šumava umírající a romantická / aus dem Buch Böhmerwald sterbend und romantisch

Vít Soukup The Rest Of The Best

Malá galerie / Kleine Galerie, Videoroom

13. 1. – 27. 2. 2011

Kurátor / Kurator: Radek Wohlmut

Vernisáž: 12. ledna, 17.00

23. února, 17.00, R. Wohlmut, přednáška o autorovi

Jitřnice / Leberwurst, 1998, 80 x 70 cm, olej na plátně / Öl auf Lw.

Výstava Documenta v Kasselu se koná jednou za pět let a je vrcholnou událostí světového umění. V roce 2007 tu byly v množství prací od více než sto umělců k vidění i černobílé fotografie nalepené na bílém listu formátu A4 s popiskou psanou na stroji. Působily nenápadně, stejně jako činnosti, které zachycovaly, a spojovala je přítomnost mladého muže s bujnými vlasy a vousy. Na jedné z nich otočen na eskalátoru upřeně hledí do očí člověku jedoucímu za ním, na dalších zase na ulici jemně naráží do kolemjdoucích. Tím mužem je Jiří Kovanda (*1953) a tématem prací z let 1976 a 1977, které se zapojovaly do aktuálního proudu akčního umění, byla komunikace, omezená na nejjednodušší nonverbální kontakt. Ve svém symbolickém vyznění přesně vystihují dobu, v níž v mezilidských vztazích převažovala lhostejnost. Tím mužem je Jiří Kovanda (*1953) a tématem prací z let 1976 a 1977, které se zapojovaly do aktuálního proudu akčního umění, byla komunikace, omezená na nejjednodušší nonverbální kontakt. Během třiceti let, která ony akce děl, také maloval, vytvářel drobné objekty a instalace a učil na dvou vysokých školách, kde se stal respektovaným vzorem mladých umělců. Přestože díky zmíněnému průniku na mezinárodní scéně patří k nejuspěšnějším českým umělcům, skromnost a nenápadnost zůstaly jeho základním rysem. Dokládá to i skutečnost, že dosud neměl větší monografický katalog. Ten vychází teprve nyní. Původně měl před dvěma lety doprovázet výstavu v Klatovech, nakonec se jeho dokončení ujala výtvarná fakulta v Ústí n./L. ve spolupráci s GAUVU. Nezvyklá koncepce výstavy je založena na jeho prezentaci, samozřejmě doplněné originálními díly. Tento záměr není samoúčelný: jednak odpovídá konceptuální povaze Kovandovy práce, množství textů a obrázků zároveň umožňuje pochopit vnitřní logiku jeho tvorby, pro nepřípraveného diváka přeci jen obtížně vnímatelné.

Die Ausstellung Documenta in Kassel findet alle fünf Jahre statt und ist ein Spitzenereignis der weltweiten Kunst. Im Jahr 2007 waren hier unter der Vielzahl von Arbeiten von mehr als hundert Künstlern auch Schwarz-Weiß-Fotografien zu sehen, die auf ein weißes Blatt vom Format DIN A4 geklebt und mit maschinengeschriebenen Bildunterschriften versehen waren. Sie wirkten unauffällig, ebenso wie die von ihnen eingefangenen Tätigkeiten, und es verband sie die Anwesenheit eines jungen Mannes mit üppigem Haar und Vollbart. Auf einem der Fotos hat er sich auf einer Rolltreppe umgewendet und schaut dem hinter ihm fahrenden Menschen unverwandt in die Augen, auf anderen wiederum stößt er auf der Straße leicht mit Vorübergehenden aneinander. Dieser Mann ist Jiří Kovanda (*1953) und Thema seiner Arbeiten aus den Jahren 1976 und 1977, die zur damals aktuellen Strömung der Aktionskunst gehörten, war die Kommunikation, beschränkt auf den einfachsten nonverbalen Kontakt. In ihrem symbolischen Wirkung erfassen sie genau die Zeit, in der in den zwischenmenschlichen Beziehungen Gleichgültigkeit überwog. Im Jahr 2007 führte er auf Einladung der Londoner Tate Modern eine ähnliche Aktion durch. Er stand hinter einer der verglasten Wände der Galerie entlang einer Durchgangspassage und forderte mit einer Aufschrift die Menschen auf, sich mit ihm durch das Glas zu küssen. Während der dreißig Jahre, die diese beiden Aktionen voneinander trennen, hat er auch gemalt, Objekte und Installationen geschaffen und an zwei Hochschulen unterrichtet. Obwohl er dank dem erwähnten Durchbruch auf der internationalen Bühne zu den erfolgreichsten tschechischen Künstlern gehört, blieben Bescheidenheit und Unauffälligkeit sein grundlegender Charakterzug.

Jiří Novák (1922 – 2010) začínal jako klasický sochař, po návštěvě světové výstavy EXPO 58 v Bruselu však opustil tradiční postupy a tvarování a záhy dospěl k vytvoření téměř abstraktních symbolů základních přírodních sil a dějů. K základním charakteristikám jeho tvorby patří velká technická a řemeslná zručnost, zájem o techniku a konstrukci. Po experimentech s různými typy umělých hmot se jeho hlavním materiálem stal kov a námětem pohyb. Nejříve zobrazované, od roku 1957 skutečný. Jeho kinetické plastiky jsou poháněny větrem či vodou, lidským impulsem nebo elektromotorem. V 60. letech patřil k nejprogressivnějším sochařům a vystavoval na českých i mezinárodních přehlídkách. Vytvořil mnoho vynikajících plastik pro veřejný prostor, například známé vstupní emblemy pro Českou televizi s motivem paprsků (1983), monumentální kinetickou plastiku Dálky pro sídliště Novodvorská, která při obnově náměstí Ioni o vlásek unikla likvidaci, nebo sochu na elektrický pohon pro střechu Federálního shromáždění, která by se měla po opravě stát novou dominantou Národního muzea, které zde bude sídlit. Nováková sochařskou tvorbu po desetiletí doprovázelo restaurování a tvorba kopií především barokní plastiky, včetně slavné Braunovy svatě Luitgardy pro Karlův most. Výběrová retrospektiva je doprovázena monografií nakladatelství Arbor vitae.

Jiří Novák (1922–2010) begann als klassischer Bildhauer, nach dem Besuch der Weltausstellung EXPO 58 in Brüssel trennte er sich jedoch von den traditionellen Verfahren und gelangte bald zur Gestaltung fast abstrakter Symbole der grundlegenden Kräfte und Geschehnisse in der Natur. Zu den wesentlichen Charakteristiken seines Schaffens gehören großes technisches und handwerkliches Geschick sowie Interesse an Technik und Konstruktion. Nach Experimenten mit verschiedenen Arten von Kunststoff wurde Metall zu seinem Hauptmaterial und die Bewegung zu seinem Thema. Zunächst die gemalte Bewegung, seit dem Jahr 1957 die reale. Seine kinetischen Plastiken werden von Wind oder Wasser, von einem menschlichen Impuls oder durch einen Elektromotor in Bewegung gesetzt. In den 1960er Jahren gehörte er zu den progressivsten Bildhauern, er stellte in tschechischen und internationalen Werkschauen aus und schuf eine große Zahl von Plastiken für den öffentlichen Raum. Nováks bildhauerisches Schaffen war jahrzehntlang begleitet von Restaurieren und Kopieren vorwiegend barocker Plastik, einschließlich der berühmten heiligen Luitgard von Matthias Bernhard Braun für die Prager Karlsbrücke. Die Retrospektive ausgewählter Werke wird von einer Monografie des Verlags Arbor vitae begleitet.

V rámci nového výstavního formátu bude galerie představovat vždy jedno mimořádné dílo spolu se skicami, studiemi či srovnávacím materiálem. Jako první to je autorská kniha Šumava umírající a romantická Josefa Váchala (1884–1969), malíře, grafika, řezbáře a spisovatele, jednoho z nejoriginálnějších českých umělců a myslitelů 20. století. Za jeho nejvýznamnější dílo je dnes považována právě Šumava. Dvacet kilogramů těžká kniha o rozměrech 65 x 49 cm, autorem osobně svázaná do celokložené vazby, byla výsledkem tříleté takřka každodenní intenzivní práce. Nádherné barevné dřevoryty doprovází autorův originální text, vtištěný písmem, které si sám navrhl, odlal a vysadil. Papír pochází z historické papírny v šumavských Prášílech, která krátce nato vyhořela a zanikla. Na chebské výstavě je prezentován jak jeden z jedenácti svázaných exemplářů knihy, tak i volné grafické listy, které zde budou v průběhu výstavy postupně obměňovány, neboť všechny se na výstavní panel nevejdou. Zároveň bude možno prolisovat reprint, který v roce 2008 vydalo Nakladatelství Paseka a jenž se stal jedním z nejvýznamnějších vydavatelských počínů po roce 1989 (mj. v r. 2009 získal cenu Kniha roku v kategorii bibliofilie). Váchal Šumavu mnohokrát navštívil a důkladně prochozí skrz naskrz. V textu knihy najdeme myšlenky, které zůstávají aktuální i dnes v bojích o budoucí osud zdejší přírody, jak o tom bude ostatně hovořit Vladimír Just ve své přednášce.

Im Rahmen eines neuen Ausstellungsformats wird die Galerie immer wieder ein außergewöhnliches Werk zusammen mit dazu gehörigen Skizzen, Studien und Vergleichsmaterialien ausstellen. Als erstes geht es um das Künstlerbuch Šumava umírající a romantická [Böhmerwald sterbend und romantisch] von dem Maler, Grafiker, Holzschnitzer und Schriftsteller Josef Váchal (1884–1969), einem der originellsten tschechischen Künstler und Denker des 20. Jahrhunderts. Als sein bedeutendstes Werk sieht man heute gerade dieses Buch über den Böhmerwald an. Das 20 kg schwere Buch mit den Maßen 65x49 cm, vom Autor selbst in einen Ganzledereinband gebunden, war das Ergebnis einer dreijährigen sozusagen alltäglichen intensiven Arbeit. Großartige Farbholzschnitte begleiteten den Originaltext des Künstlers, der in einer Schrift gedruckt ist, die er selbst entworfen, gegossen und gesetzt hat. Das Papier stammt aus der historischen Papierfabrik in Stubenbach /Prášily im Böhmerwald, die kurz danach abbrannte und unterging. In der Ausstellung in Eger wird sowohl eines der elf gebundenen Exemplare des Buchs präsentiert, wie auch lose grafische Blätter, die hier im Verlauf der Ausstellung nacheinander ausgewechselt werden, denn sie finden nicht alle auf dem Ausstellungspaneel Platz. Ebenso wird es auch möglich sein, ein Reprint durchzublätern, das im Jahr 2008 von dem Verlag Paseka herausgegeben wurde und das zu einer der bedeutendsten verlegerischen Taten nach dem Jahr 1989 gehört (u. a. erhielt es im Jahr 2009 den Preis Buch des Jahres in der Kategorie Bibliophilie). Váchal hat den Böhmerwald viele Male besucht und durch und durch erwandert. Im Text des Buches finden wir Gedanken, die auch heute aktuell bleiben im Kampf um das zukünftige Schicksal der hiesigen Natur.

Předčasně zemřelý malíř, grafik a filmář Vít Soukup (1971 – 2007) patří mezi generační umělce přelomu tisíciletí. Byl to autor, který často pracoval s nadsázkou, a jako jeden z prvních začal do své tvorby programově implantovat retromotivní socialistické éry. Svě obrazy, v nichž během doby pokročil od štvánatého realismu k realistické abstrakci, zpracovával výhradně v obsáhlých cyklech. Jako inspirace a předloha mu většinou sloužily snímky z časopisů (Květy, Abc, Dorka), později také regionální noviny nebo komerční letáky. Jeho hlavním tvůrčím principem byl jakýsi frivolní remake, kdy do „poctivé“ olejomalby převáděl nejen pitřapně osobité kompozice, ale zachycoval i svéráznou barevnost starých soutisků a tehdejší vizuální styl. Jeho plátna tak nezřídka získala zvláštní nostalgicko-sarkastický náboj. Tématy jeho obrazů se staly například neumělé jídelní sestavy doprovázející recepty, modelky z 60. let nebo drobné neidentifikovatelné technosoučástky. Ty mají blízko také k rozsáhlé sérii diletantských černobílých linorytů jasně odkazujících na tradici LŠU, které lze vnímat i jako lehece masochistickou výčitku dětským letům. Soukupovy filmy mají podobný náboj jako jeho obrazy. Je pro ně typická nadsázka, němé provedení s vkládanými titulkami a gagy, které asociují počátky kinematografie. S rozkoší se v nich vrší klíše archetypální bečkové produkce, přestože mají zřetelný existenciální rozměr. Soukup se stal laureátem Ceny Václava Chada – hlavní ceny Zlínského salonu mladých a Ceny Jany Rybářové. Chebská výstava je Soukupovou první samostatnou posmrtnou přehlídkou. Cíla umělcův smysl pro improvizaci a nepraktičnost v běžném životě. Namátkou vybírá a představuje díla z jeho nejslavnějších sérií a všech oblastí tvorby. Kromě prací, které jsou v majetku rodiny či soukromých sběratelů a už dříve se staly klíčovými exponáty jeho výstav, se na ní objeví i zatím nikdy nevystavená privatisima.

Der vorzeitig verstorbene Maler, Grafiker und Filmemacher Vít Soukup (1971–2007) gehört zu den prägenden Persönlichkeiten der Künstlergeneration der Jahrtausendwende. Er war ein Künstler, der häufig mit der Übertreibung arbeitete, und als einer der Ersten begann er damit, der Vergänglichkeit gehörende Motive der sozialistischen Ära programmatisch in sein Schaffen zu implantieren. Seine Bilder, in denen er im Verlauf der Zeit von saftigem Realismus hin zu realistischen Abstraktion fand, schuf er ausschließlich in umfangreichen Zyklen. Als Inspiration und Vorlage dienten ihm meistens Fotos aus Zeitschriften, später auch regionale Zeitungen und Reklameblätter. Seine Gemälde besaßen eine eigenartige nostalgicko-sarkastische Aufladung. Zu Themen seiner Bilder wurden beispielsweise kunstlos zusammengestellten von Gerichten als Illustrationen zu Kochrezepten, weibliche Models aus den 1960er Jahren oder winzige nicht identifizierbare Bestandteile technischer Geräte. Soukups Filme besitzen eine ähnliche Aufladung wie seine Gemälde. Charakteristisch für sie sind übertriebene und die Ausführung als Stummfilm mit eingeschobenen Zwischentiteln und Gags, die an die Anfänge der Kinematografie erinnern. Voller Lust schichtet er in ihnen ein Klischees der archetypischen zweitrangigen Produktion auf das andere, und trotzdem haben sie eine deutliche existentielle Dimension. Die Ausstellung in Eger ist die erste selbständige Retrospektive nach Soukups Tod. Stichprobenweise stellt sie Werke aus seinen berühmtesten Serien und aus allen Bereichen seines Schaffens vor.

Richard Štipl

Malá galerie / Kleine Galerie

3. 3 – 1. 5. 2011

Kurátor / Kurator: Marcel Fišer

Vernisáž: 2. března, cca 18.00 (po přednášce J. Kovandy)

Platonova pomsta / Platons Rache, 2009, olej na plátně / Öl auf Lw., 218 × 300cm

České moderní umění / Tschechische moderne Kunst

Stálá expozice / Dauerausstellung

Výstavní sály 1. patro / Ausstellungsräume 1. St.

Karel Černý, Moře u Nice / Das Meer bei Nice, 1949, olej, plátno / Öl auf Lw., 80 × 100 cm

Vetřelci a volavky

dokumentární film věnovaný sochám ve veřejném prostoru 70. a 80. let v ČSSR

Videoroom

3. 3 – 1. 5. 2011

Scénář: Pavel Karous, režie: Rozálie Kohoutová, 26 min.

6. dubna, 17.00, Pavel Karous, přednáška k tématu filmu

Přednášky

Přednášky probíhají vždy ve středu od 17.00 v kavárně. Jsou koncipovány buď jako doprovodné akce k výstavám (viz info u jednotlivých výstav), nebo v širších cyklech, na které zveme špičkové odborníky. Vstupné 40 Kč (s výjimkou přednášky J. Kovandy 2. března, spojené s vernisáží).

Peter Kováč, Fridrich II.

19. ledna: Dvřich II. a Cheb

16. února: Dvorské umění v sicilském království

Přední odborník na dějiny středověku v posledních letech publikoval tři knihy v edici Stavitelé katedrál, z nichž poslední je věnována mimořádně osobnosti císaře Fridricha II. (1194 – 1250), který je u nás známý především díky Zlaté bule sicilské. V roce 1213 pobýval v Chebu, kde se setkal s Přemyslem Otakarem I. Císař plynně hovořil několika jazyky, zajímal se o architekturu a přírodní vědy. Z jeho iniciativy vznikla pozoruhodná díla, která o dvě století předběhla renesanci.

Richard Biegel, Urbanismus světových metropolí

26. ledna: Paříž

9. února: Berlín

Dr. Richard Biegel, který přednáší dějiny barokní architektury na Ústavu pro dějiny umění FF UK, vybojoval z titulu své funkce tajemníka Klubu za starou Prahu již celou řadu bitev za záchranu pražských památek. Jeho mnohaletým zájmem jsou dějiny urbanismu , které umí přiblížit strhujícím způsobem.

Rostislav Švácha, Le Corbusier

23. března

Prof. Rostislav Švácha, působící v Ústavu dějin umění AV ČR a na olomoucké univerzitě, je mezinárodně uznávaným odborníkem na dějiny moderní architektury. Jeho vybrané přednášky jsou samy o sobě uměleckým výkonem. V této se bude zabývat asi nejlivnějším architektem 20. století.

Josef Váchal

9. března: Hana Klínková, J. Váchal a Šumava

16. března: Vladimír Just, J. Váchal jako průkopník environmentalistického myšlení Dvě přednášky k výstavě jsou věnovány vztahu J. Váchala k Šumavě, kterou znal jako málokdo. H. Klínková se bude zabývat zejména šumavskými realitmi a jejich odrazem ve Váchalově díle. Proslulý divadelní kritik V. Just Váchalovi věnoval několik objevných textů. Když se svého času zapojil do bojů o podobu Národního parku Šumava, hojně používal právě citace z vizionářských myšlenek J. Váchala, které se dnes s odstupem desetiletí naplňují.

Středy v GAVU

Pokud není uvedeno jinak, akce se konají v hlavní budově od 17.00.

12. ledna	Jiří Kovanda – Katalog, Vít Soukup – The Rest Of The Best, Josef Váchal – Šumava umírající a romantická	vernisáž
19. ledna	Peter Kováč: Fridrich II. a Cheb, z cyklu Fridrich II.	přednáška
26. ledna	Richard Biegel: Paříž, z cyklu Urbanismus světových metropolí	přednáška
2. února	Jiří Novák – V pohybu	vernisáž
9. února	Richard Biegel: Berlín, z cyklu Urbanismus světových metropolí	přednáška
16. února	Peter Kováč: Dvorské umění v sicilském království, z cyklu Fridrich II.	přednáška
23. února	Radek Wohlmuth: Vít Soukup	přednáška
2. března	Jiří Kovanda: přednáška o vlastní práci, vernisáž Richard Štipl	přednáška, vernisáž
9. března	Hana Klínková: Josef Váchal a Šumava	přednáška
16. března	Vladimír Just: Josef Váchal jako průkopník environmentalistického myšlení	přednáška
23. března	Rostislav Švácha: Le Corbusier	přednáška
30. března	19.00, KS Klára, Slavnostní koncert k oslavám 950 let Chebu (Jaroslav Tůma, varhany, Jaroslav Halíř, trubka)	koncert
6. dubna	Pavel Karous: Sochy ve veřejném prostoru 70. a 80. let v ČSSR	přednáška

Když se v roce 2005 objevila v časopisu Art&Antique zpráva o výstavě Baroque and Neo-Baroque, The Hell of the Beautiful v Centru současného umění v Salamance, ilustrovala ji fotografie sochy Richarda Štipla. Skutečnost, že z mnoha hvězd výstavy byla vybrána reprodukce právě českého autora, však byla zcela náhodná: u nás ho totiž nikdo za Čecha nepovažoval, což dokládal i chybějící háček v jeho jménu. Autor se sice narodil v r. 1968 ve Šternberku, záhy však odešel s rodiči do Kanady, kde vystudoval akademii a úspěšně se prosadil na mezinárodní scéně. Na začátku 90. let se sice na čas vrátil a ve Šternberku se podílel na organizaci sympozii současného umění, v roce 2002 byl dokonce zastoupen na výstavě Hyperrealismus v galerii v Hradci Králové, ale dodnes ho tu zná jen několik odborníků. A to i přes to, že ke galeriím v domovském Torontu, New Yorku a Mexico City, které ho zastupují, nedávno přibyla i pražská Dvorak Sec Contemporary. Nyní je jako jeden z několika českých autorů zastoupen na veleúspěšné výstavě Decadence now! Richard Štipl se před časem natrvalo usadil v Praze a také se vrátil k malbě, která tvoří základ chebské výstavy. Prosadil se však svými hyperrealistickými kolorovanými sochami, které se na výstavě také objeví. Zachycuje v nich sám sebe na způsob slavných „charakterových hlav“ vídeňského a bratislavského barokního sochaře F. X. Messerschmidta, zkroutených do bizarních grimas.

Als im Jahr 2005 in der Zeitschrift Art&Antique ein Bericht über die Ausstellung Baroque and Neo-Baroque, The Hell of the Beautiful im Zentrum für zeitgenössische Kunst in Salamanca erschien, wurde er mit der Fotografie einer Plastik von Richard Štipl illustriert. Die Tatsache, dass von so vielen Stars der Ausstellung gerade ein tschechischer Künstler ausgewählt wurde, war jedoch reiner Zufall: In Tschechien hat ihn nämlich niemand als Tschechen angesehen, was auch durch den fehlenden Haček in seinem Familiennamen belegt wird. Der Künstler wurde nämlich im Jahr 1968 in Sternberg /Šternberk in Mähren geboren, ging jedoch bald mit seinen Eltern nach Kanada, wo er eine Kunstakademie absolvierte und sich dann auf der internationalen Bühne durchsetzte. Zu Beginn der 1990er Jahre kehrte er zwar für eine gewisse Zeit nach Sternberg zurück und beteiligte sich an der Organisation von Symposien für zeitgenössische Kunst, im Jahr 2002 war er schließlich in der Ausstellung Hyperrealismus in der Galerie von Königgrätz /Hradec Králové vertreten, aber trotzdem ist er in Tschechien bis heute nur einigen Fachleuten bekannt, obwohl zu den Galerien im heimischen Toronto, in New York und Mexico City, die ihn vertreten, vor kurzem auch die Prager Galerie Dvorak Sec Contemporary hinzugekommen ist. Richard Štipl hat sich vor einiger Zeit auf Dauer in Prag niedergelassen und ist auch zur Malerei zurückgekehrt, die die Grundlage der Ausstellung in Eger bildet. Durchgesetzt hatte er sich jedoch mit seinen hyperrealistischen kolorierten Plastiken, in denen er sich selbst in der Art der berühmten zu bizarren Grimassen verzogenen „Charakterköpfe“ des Wiener und Pressburger Barockbildhauers F. X. Messerschmidt darstellt, die sich auch in dieser Ausstellung finden.

Stálá expozice představuje v chronologické posloupnosti vývoj českého moderního umění od konce devatenáctého do šedesátých let dvacátého století. Najdeme tu mimo jiné vynikající díla klasiků českého umění Františka Bilka, Jakuba Schikanedera, Antonína Hudečka, Josefa Čapka, Emila Filly, Otto Gutfreunda, Václava Špály, Jana Zrzavého, Františka Tichého, Toyen, Jindřicha Štyrského, Josefa Šímy, Karla Černého, Kamila Lhotáka, Ladislava Zívra, Josefa Istlera, Mikoláše Medka, Jana Koblasy či Václava Boštika. Expozice je nově doplněna panelem, na němž jsou prezentovány přírůstky z letošního roku. Galerie sice již několik let kvůli obtížné finanční situaci galerie nemůže své jedinečné sbírky doplňovat nákupy a krize veřejných financí tuto situaci ještě prohloubila. Takovýto výpadek v kontinuitě sbírkové činnosti však může být pro sbírkovou instituci fatální, neboť díla žijících autorů postupně mizí v soukromých sbírkách nebo jejich ceny stoupají do závratných výšek. Proto se rozhodla oslovit několik špičkových výtvarníků střední generace s prosbou, zda by jí nedarovali dílo, které se pak na rok stane součástí stálé expozice. Nyní tedy můžeme představit práce Michala Pěchoučka (*1973), Jakuba Špaňhela (*1976) a Ludka Rathouského (*1975). Za velkorysý dar všem z nich děkujeme!

Die ständige Ausstellung stellt in chronologischer Folge die Entwicklung der tschechischen modernen Kunst vom Ende des 19. Jahrhunderts bis zu den 60er Jahren des 20. Jahrhunderts vor. Wir finden hier unter anderen hervorragende Werke von Klassikern der tschechischen Kunst wie František Bílek, Jakub Schikaneder, Antonín Hudeček, Josef Čapek, Emil Filla, Otto Gutfreund, Václav Špála, Jan Zrzavý, František Tichý, Toyen, Jindřich Štyrský, Josef Šíma, Karel Černý, Kamil Lhoták, Josef Istler, Mikoláš Medek, Jan Koblasa oder Václav Boštk. Die ständige Ausstellung wird neuerdings durch ein Paneel ergänzt, auf dem die Zugänge des betreffenden Jahres vorgestellt werden. Die Galerie kann zwar schon mehrere Jahre lang wegen der schwierigen finanziellen Situation ihre einzigartigen Sammlungen nicht durch Zukäufe vervollständigen und die Krise der öffentlichen Finanzen hat diese Situation noch verschärft. Eine derartige Unterbrechung in der Kontinuität der Sammlungstätigkeit kann für eine Sammlungsinstitution jedoch fatale Folgen haben, denn die Werke der lebenden Künstler verschwinden in Privatsammlungen oder ihre Preise steigen in schwindelerregende Höhen. Deshalb hat sich die Galerie entschieden, an einige Spitzenkünstler der mittleren Generation mit der Bitte heranzutreten, ihr ein Werk zu schenken, das dann für ein Jahr Bestandteil der ständigen Ausstellung sein wird. Nun können wir also Arbeiten von Michal Pěchouček (*1973), Jakub Špaňhel (*1976) und Luděk Rathouský (*1975) vorstellen. Jedem von ihnen danken wir für das großzügige Geschenk!

Projekt P. Karouse mapuje normalizační sochařství, které kdysi zaplňovalo prostranství na sídlištích, kolem škol a dalších veřejných budov. Nikdy v dějinách našeho státu neexistovalo tolik společenských zakázek, a to díky zákonu, který ukládal, aby každá státní stavba dala 1 až 4% z celkového rozpočtu na „výzdobu“. Vzhledem k nechuti výtvarníků po roce 1968 zpracovávat politické náměty převládaly neutrální figurativní motivy z prostředí rodiny či sportu, stylizované náměty z flory a fauny a abstraktní dekorativní objekty. Dnes jsou tyto sochy odstraňovány, případně se nacházejí ve zcela neutřešeném stavu. Projekt si klade otázku, co zbylo z rozsáhlých plánů estetizace veřejných prostranství a zda se dnes už dokážeme na tuto produkci podívat jinak než po revoluci, kdy byla symbolem normalizace. Jeho součástí jsou webové stránky, přednášky a také filmový dokument, který bude představen v Chebu. V doprovodné publikaci bude zmapována situace v této oblasti na Chebsku.

Projekt P. Karouse mapuje normalizační sochařství, které kdysi zaplňovalo prostranství na sídlištích, kolem škol a dalších veřejných budov. Nikdy v dějinách našeho státu neexistovalo tolik společenských zakázek, a to díky zákonu, který ukládal, aby každá státní stavba dala 1 až 4% z celkového rozpočtu na „výzdobu“. Vzhledem k nechuti výtvarníků po roce 1968 zpracovávat politické náměty převládaly neutrální figurativní motivy z prostředí rodiny či sportu, stylizované náměty z flory a fauny a abstraktní dekorativní objekty. Dnes jsou tyto sochy odstraňovány, případně se nacházejí v zcela neutřešeném stavu. Projekt si klade otázku, co zbylo z rozsáhlých plánů estetizace veřejných prostranství a zda se dnes už dokážeme na tuto produkci podívat jinak než po revoluci, kdy byla symbolem normalizace. Jeho součástí jsou webové stránky, přednášky a také filmový dokument, který bude představen v Chebu. V doprovodné publikaci bude zmapována situace v této oblasti na Chebsku.

Galerie výtvarného umění v Chebu / Galerie der bildenden Kunst in Eger

příspěvková organizace Karlovarského kraje, náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb, T: +420 354 422 450, F: +420 354 422 163, info@gavu.cz, www.gavu.cz

1] Hlavní budova budova / Hauptgebäude, náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16

2. patro / Stock: Velká galerie / Große Galerie, Opus magnum

1. patro / Stock: stálá expozice českého moderního umění / ständige Ausstellung tschechischer moderner Kunst

Přízemí / Erdgeschoss: Malá galerie / Kleine Galerie, Videoroom, museum shop, museum café, přednáškový sál / Vortragssaal

Otevřeno / Geöffnet: úterý–neděle / Dienstag–Sonntag 10.00–12.00, 12.30–17.00

Vstupné / Eintritt: přízemí zdarma / Erdgeschoss frei, 1. a 2. patro / 1. und 2. Stock: 70 / 40 Kč (senioři od 60 let, studenti SŠ a VŠ, ZTP / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler ab 16 Jahre und Behinderte mit Ausweis) / 10 Kč (žáci ZŠ / Schüler bis 15 Jahre)

2] Barokní kostel sv. Kláry / Barocke St.-Klara-Kirche, Františkánské náměstí

Stálá expozice Gotické sochařství historického Chebska a evropská malba 17. a 18. st. / Ständige Ausstellung Gotische Bildhauerei des historische Egerlands und europäische Malerei des 17. und 18. Jhs. Leden – březen otevřeno pouze po předchozí domluvě na tel. 354 422 450

Januar – März geöffnet nur nach vorhergehender Vereinbarung unter Tel. +420 354 422 450

Vstupné / Eintritt: 20 / 10 Kč (senioři od 60 let, studenti SŠ, VŠ, žáci ZŠ, ZTP / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler, Behinderte mit Ausweis)

Přednášky / Vorträge: 40 Kč, pro členy galerijního klubu zdarma / Klubmitglieder frei.

Od 1. ledna se ruší volné vstupné první čtvrtek v měsíci.

Koncert

Slavnostní koncert k oslavám 950. let od založení Chebu - Jaroslav Tůma, varhany, Jaroslav Halíř, trubka
30. března, 19.00, Výstavní a koncertní síň Klára, vstupné 150 Kč (pro členy klubu 100 Kč)

Program: Johann Sebastian Bach, Partita g moll Sei gegrüset Jesu götig pro varhany; Georg Philipp Telemann, Koncert c moll pro trubku; Philip Glass, Mad Rush pro varhany, Petr Eben, Okna podle Marca Chagalla. Skladba Petra Ebena, která patří k jeho nejznámějším dílům, byla zkomponována na objednávku galerie a v „Kláře“ měla 28. dubna 1977 svoji premiéru. Galerie si tuto mimořádnou událost připomene vydáním CD disku s reedicí této skladby, doplněné o varhanní suitu Faust, kterou Eben rovněž komponoval na varhanech v Kláře.

Programy pro veřejnost

Animační programy pro školy

Galerie nabízí školám doprovodné programy, které žákům interaktivní formou zprostředkovávají právě probíhající výstavy. Vhodné jako doplněk výuky.

Kontakt: veronika.lochmanova@gavu.cz.

Komentovaná prohlídka probíhajících výstav

Každou středu v 16.00 se v galerii uskuteční prohlídka s výkladem historika umění. Sraz u pokladny galerie. Prohlídka trvá cca 45 minut. Vstupné obvyklé.

Animační programy pro děti

Souběžně s komentovanou prohlídkou probíhá ve stejném termínu, tj. každou středu od 16.00, program pro děti. Děti se u pokladny ujme zkušená lektorka, která pro ně přichystala zhruba 45 minutový program k právě probíhajícím výstavám. Akce je určena pro děti základních škol. Vhodné pro rodiny v kombinaci s komentovanými prohlídkami. Vstupné obvyklé.

Klub

Volný vstup na výstavy a přednášky galerie, sleva na koncerty, zaslání tištěných po-zváněk a čtvrtletních programů, 20 % sleva na katalogy z produkce galerie. Roční členství 400 / 200 Kč (žáci, studenti od 26 let, senioři nad 60 let, ZTP).

Newsletter

Chcete být informováni o akcích galerie? Přihlašte se do našeho newsletteru! Přihláš-ku najdete na webových stránkách galerie, případně zašlete mail na info@gavu.cz.

Vážení návštěvníci Galerie výtvarného Chebu!

Od 1. ledna jsme pro Vás připravili několik změn, které by měly naši galerii oživit a více ji otevřít široké veřejnosti. Především je to nová koncepce informačních tis-kovin. Rádi bychom Vás pravidelně informovali formou tohoto tíměsíčního letáku, také pozvánky se změní v malé katalogové listy. Umožníme Vám odebrání novi-nek formou newsletteru, vedle toho připravujeme i galerijní profil na facebooku. S tím souvisí i nový vizuální styl galerie. Nové galerijní logo z dílny grafického stu-dia Kutálek & Kolář vychází z jednoduché zkratky, kterou bychom se nadále chtěli prezentovat, a je založeno na originálním písmu jednoho z nejlepších současných typografů Tomáše Brousila. Se změnou webové adresy www.gavu.cz bude sou-víset i komplexní proměna stránek, k níž by mělo dojít v prvních měsících roku. Změní se také koncepce výstavních prostor. Ty v přízemí, které nově nazýváme Malá galerie, budou věnovány projektům mladých umělců od nás i ze zahraničí. V přízemí je doplní Videoroom s videokamery a dokumentárními filmů. Tato část galerie bude přístupná zdarma. Koncepce výstavních sálů v druhém patře (Velká galerie) zůstane zaměřena na velké výstavní projekty 19. a 20. století. Novinkou je i výstavní formát Opus magnum, v jehož rámci Vám budeme před-stavovat mimořádná díla českého a snad i světového umění, a obohacení stálé expozice formou roční výstavy přírůstků, které letos darovali tři významní čeští výtvarníci. Další výraznou změnou je oživení kavárny, jejíž design navrhl český architekt Miroslav Vavřina, mj. autor interiérů kavárny v Museu Kampa v Praze nebo GASKU v Kutné Hoře, s nímž galerie navázala trvalou spolupráci. Velký důraz chceme v budoucnosti klást na doprovodný program, jak jste již zjistili na stránkách tohoto letáku. Téměř každou středu jsme pro Vás připravili nějakou akci – přednášku nebo koncert, zároveň rozšiřujeme nabídku komentovaných prohlídek a programů pro rodiny. Vážení diváci, doufám, že nám zachováte věrnost i v roce 2011, do něhož Vám přeji vše nejlepší!

Mgr. Marcel Fišer, ředitel GAVU Cheb